

Projekteringen af 6 at gøre. Af dem, der bygges, er han kun Konsulent for de 4 — medens andre Ingeniører er det for de 3 — og han udøver kun Kontrol med Udførelsen af een Bane, og dette sidste har sin særegne Grund, fordi man maatte ønske, at han overtog denne Bane, der frembød særlige Vanskeligheder. De Tal, det ærede Medlem anførte, komme saaledes til at undergaa en slem Forandring og viser sig at være højt upaalidelige. — Det ærede Medlem beskylde mig lige frem for at have vaadt Haanden til Ting, som vilde være en Skandale, og som Rigsdagen snarest maatte se at faa kuldkastet og forandret. At det ærede Medlem siger det, imponerer mig ikke. Jeg ved ikke af, at det ærede Medlem er berettiget til at tale paa Rigsdagens Begne. Jeg kan meget godt forstaa, at der kunde være forskellige Meninger om denne Ordning, og jeg er fuldkommen villig til, som jeg plejer, at forhandle med Finans- og Jærnbaneudvalgene i begge Ting om en Ordning af disse Forhold. Jeg tror, man derved vil komme til at faa et med mit mere ligt Syn paa de Ting, jeg her har omtalt, end man maaste for Øjeblikket har. At det ærede Medlem siger det, imponerer mig altsaa ikke. Det er ikke første Gang, at det ærede Medlem offentlig beskylde mig for at have været med til en Skandale, men har tiet stille, naar vedkommende Sag kom til Behandling her i Tinget, hvor han kunde faa Beslighed til at retfærdiggøre Beskyldningen. Det gælder om Vestre Kirkegaardssagen. Da advarede det ærede Medlem offentlig meget imod at indlade sig med Ministeren, der havde haaret sig saadan og saadan ad; men, som sagt, det ærede Medlem stod ikke ved det, da det kom til Stykket. Mig skædede denne offentlige Advarsel ikke; jeg tror snarere, at den har bidraget til, at ogsaa adskillige uden for denne Sal have set, at det ærede Medlem er noget hurtig og let til at fremsætte Paastande, som ere ganske ubeviselige og umulige.

Jeg havde i og for sig ønsket at svare det ærede Medlem straks, da hans Angreb fremkom; det havde i mange Henseender været bedre; saa havde det ikke ligget og bredt sig og groet. Det er heller ikke min Skyld, at det ikke skete. Det ærede Medlem forlangte Ordet i Dag for otte Dage siden, da Finansloven var til første Behandling, jeg var, ved at gøre mig bekendt med den ærede Formands Liste, bleven underrettet derom. Det ærede Medlem kunde meget godt have faaet Ordet den Dag, han var indtegnet som Nr. 4, og jeg kunde vel ogsaa have faaet Beslighed til at svare, men en anden Taler fik Ordet den Dag. At det

ikke skete, er altsaa ikke min Skyld. Dagen efter var jeg embedsmæssig forhindret fra at være til Stede. Det ærede Medlem talde flere Gange paa mig, hvilket jeg finder lidt affekteret, da det ærede Medlem havde paa sit Bord en Dagsorden, hvoraf han vilde kunne se, at jeg var bestemt i det andet Ting. Da det ærede Medlem formodentlig tillige ved, at Formændene ansatte Dagsordenen i Reglen uden at konferere med Ministrene, og da det ærede Medlem vel ogsaa ved, at begge Tingene forhandle paa saadanne Dage, hvor det var ønskeligt, at alle Ministrene kunde være til Stede i eet Ting, saaledes at Landstinget forhandler, naar Finansloven er til første Behandling i Folketinget og ombendt, — saa forekommer det mig søgt, at det ærede Medlem ikke kunde modstaa at sige dette i en Tone, som viste hen til, at det ærede Medlem var meget misfornøjet med min Fraværelse, der var begrundet og ikke kunde undgaa.

Spør: Jeg skal begynde med at svare paa den allerførste Bemærkning af den højtærede Minister. Naar han i min Befragelse over hans Fraværelse ved Finanslovens 1te Behandling vil finde Udtryk for en Glæde hos mig over; at han ikke var til Stede, er det saa langt fra Tilfældet, at jeg overhovedet ikke forstaaer hans Betragtning. Jeg havde ganske vist Anledning til at trække mig tilbage fra at tage Ordet den første Dag, Finansloven var til Behandling, og atter bede om Ordet den anden Dag; men jeg kunde jo ikke — det vil den højtærede Minister indrømme mig — paa den Tid vide, at han ikke kunde være til Stede næste Dag. Dagsordenen for Folketinget var jo ikke ansat, da jeg trak mig tilbage fra Ordet her i Tinget. Som det gaar med denne Beskyldning, dikteret af den højtærede Ministers Hestighed, gaar det med adskilligt andet, som den højtærede Minister har sagt. Jeg skal tillade mig at gaa det igennem Punkt for Punkt og skal knytte en Del Bemærkninger dertil. Den højtærede Minister har behaget at bruge Udtryk som upaalidelig, vilbløende og forskellige andre Ting om mine Udtalelser. Jeg vil dertil sige, at jeg er høvet over at besvare Udtalelser, der ere fremsatte i den Form. Naar den ærede Minister ikke bedre begrunder sine Udtalelser, end han i dette Tilfælde har begrundet dem, ligger det under min Værdighed at svare.

Med Hensyn til Ribe—Bedstedbanen udtalte den højtærede Minister, at Prisen paa Banen var vedtaget, den Gang Koncessionen blev givet. Ja, det ved jeg over-